

Бібрські Вісті

Громада — великий чоловік.

І.Я. Франко

ГАЗЕТА ГРОМАДИ

м. Бібрка, 4 лютого, 2021 рік | випуск №234 (311)

НА ЧЕРГОВІЙ СЕСІЇ БІБРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

29 січня відбулася IV позачергова сесія Бібрської міської ради VIII демократичного скликання

Ухвалено позитивні рішення з таких питань:

Внесено зміни до персонального складу постійної комісії Бібрської міської ради з гуманітарних питань у зв'язку з добровільною згодою депутата Минурки Л.В.

Внесено зміни до рішення Бібрської міської ради № 2264 від 02 жовтня 2020 року про маршрути і розклад руху шкільних автобусів.

ОЗЗСО І-ІІІ ступенів «Новострілищанський ліцей імені Миколи Лебедя» та його філії переведено на обслуговування централізованою бухгалтерією відділу освіти виконавчого комітету Бібрської міської ради.

ФОТОФАКТ

В Під'яркові запрацювало вуличне освітлення двох центральних вулиць: Транспортної та Стрімкої. Дякуємо всім односельчанам та спонсорам, які долучились до цього проекту, а також старості Романівського старостинського округу, Бібрській міській раді та Львівській обласній раді

рської міської ради.

У зв'язку з реорганізацією та приєднанням Суходільської сільської ради до Бібрської міської територіальної громади змінено засновника та найменування Суходільського закладу загальної середньої освіти І-ІІ ступенів Перемишлянської районної ради Львівської області та його філії, затверджено положення філії і статут закладу освіти в новій редакції.

Припинено комунальну установу «Центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг)» Новострілищанської селищної ради Львівської області у зв'язку з тим, що в Бібрській міській території вже є Центр надання соціальних послуг. Слід додати, що всіх працівників ліквідованого закладу прийнято до КЗ «Центр надання соціальних послуг» Бібрської міської ради.

Ухвалено рішення про припинення юридичної особи «Дошкільний навчальний заклад «Веселка» з короткотривалим перебуванням дітей у с. Шпильчина. Дошкільний заклад припинив існування ще рік тому через малу кількість дітей. Нині приміщення передане в оренду парафії Церкви Петра і Павла с. Шпильчина і використовується громадою для дозвілля дітей, репетицій, проведення літніх дитячих таборів.

Ухвалено рішення про закриття групи «Сонечко» з короткотривалим перебуванням дітей у с. Під'ярків, що була однією з груп Дошкільного навчального закладу «Сонечко» м. Бібрка. Упродовж двох останніх років дошкільну групу відвідувало дуже мало дітей, зокрема 3-4.

Проголосовано рішення про вилучення з базової мережі публічних бібліотек Міністерства культури та інформаційної політики України та з ЕСМАР бібліотек КЗ «Публічна бібліотека Бібрської міської ради».

Ухвалено рішення про прийняття у власність Бібрської міської

ФОТОФАКТ

На замовлення Бібрської міської ради підрядна фірма завершила роботи зі встановлення пандуса для КНП "Бібрська міська лікарня". Пандус зроблено з дотриманням усіх стандартів. Слід додати, що однією з вимог НСЗУ є сертифікат, який посвідчує наявність пандуса.

ради закладу культури Бібліотеки філії с. Суходіл.

Внесено зміни до рішення Бібрської міської ради № 26 від 18.12.2020 р., зокрема виведено зі штатного розпису посаду заступника міського голови з фінансових питань.

Ухвалено рішення про утворення Центру надання адміністративних послуг (як постійно діючого робочого органу) при виконавчому комітеті Бібрської міської ради

Затверджено Регламент центру надання адміністративних послуг виконавчого комітету Бібрської міської ради і затверджено перелік адміністративних послуг.

25 голосами підтримано рішення про відмову в наданні згоди на діяльність підприємства «Інсмед».

Розглянуто депутатські запити і звернення, а також заяви на матеріальну допомогу.

Виконавчий комітет БМР

МОЇ СПОГАДИ З БІБРКИ

Олександр Кіцера

У лютому 1957 року я отримав роботу за фахом поблизу Львова, в Бібрці, на той час районному містечку. Стара, ще австрійська лікарня, від неї – 4,5 км до залізничної станції Великі Глібовичі. У бік центру за 1,5 км – поліклініка. Керував лікарнею Семен Григорович Пиріг – хірург, учень професора Кримова, який проте вже не оперував, здається – через екзему рук. Його дружина Людмила Федорівна, статистик, була єврейкою. Мала велике захоплення – фотографію, виготовляла дотепні фотоколажі. Райздороввідділ очолював Анатолій Островерха, дещо старша за мене, привітна і культурна людина, досвідчений терапевт.

Мене призначили на ставку оториноларинголога і на 0,5 ставки завідувача поліклініки. Доводилося також заступати окуліста, асистувати при загальнохірургічних операціях, а навіть самостійно виконувати не надто складні втручання, спочатку – при асисті нашого хірурга, енергійної і вправної в хірургії доктора Миронович.

Один – два рази на місяць доводилося чергувати по лікарні, включно з ургентними виїздами. Бувало, що на чергуванні привозили пацієнта з защемленою килою чи апендицитом, а хірурги були у від'їзді. В таких випадках моїм наставником ставала операційна сестра – горбатенька Христина, втілення доброти і милосердя, живий підручник оперативної хірургії, підпільна монахиня, мій скромний вчитель і наставник. Під її керівництвом і з її допомогою я оперував навіть складні апендицити з нетиповим розташуванням апендикса. – «Спокійно, докторе, не спішіть, перевірте ще раз кисетний шов... А тепер накладіть зет-подібний. Отак, добре!». Якщо б сестра Христина мала диплом лікаря, ото був би хірург! Я ж не соромився вчитися і в лікарів, і у досвідчених медичних сестер, і навіть у водія Романа Костирки, який їздив на виклики з лікарями різних спеціальностей і, обдарований спостережливостю та вродженою інтелегентністю, часто ставав у пригоді.

Моїм «слабим місцем» завжди було акушерство. Одної ночі довелося їхати з Романом на село до жінки, яка народила дома дитину, але плацента («дитяче місце») не відходила. Жінка лежала на лаві, я оглядав її, а Роман присвічував гасовою лампою. Він непомітно нахилився до мого вуха і прошепотів: «Докторе, сечу треба спустити...

катетером. Зараз принесу.» І він приніс гумовий катетер в стерильній серветці, злив мені на руки спирт і подав принесене. Після цієї процедури плацента відійшла і кровотеча зупинилася без додаткових втручань.

Наступного дня ми відзначили вдалий виїзд в «одинадцятому кабінеті поліклініки». Тут належить пояснення. Наша двоповерхова поліклініка мала десять лікарських кабінетів. А «одинадцятим кабінетом» називали поблизький «Буфет», де торгував пан Луцко, колишній капітан футбольної команди. Тут можна було випити келишок малинкової, сунічної чи вишневої настоянки і з'їсти підсмажену на електроплитці, схованій під прилавком (пожежна інспекція!) домашню ковбаску.

Вранці я працював в стаціонарі, а десь о 12 годині ішов до поліклініки. До того часу пані Корончевська, медсестра кабінету, за освітою акушерка, культурна літня жінка, встигала обслужити повторних хворих, вимити сірчані корки чи сторонні тіла вуха, почистити вуха від виділень та ввести до них марльові турунди з ліками, одним словом, зробити третину, а то й половину праці.

Помешкання «з віктом» я винайняв у п. Коцюмба, поруч з поліклінікою. Кімнату я ділив з терапевтом Орестом Шевчуком, який згодом став моїм швагром. До нашої компанії долучився хірург Тадей Гузар, який згодом багато років керував дитячим урологічним відділенням обласної дитячої лікарні Охматдиту.

У ті далекі роки ми були молодими, повними енергії, охочими не лише до праці, а й пожартувати, у вільний час зібратися за чаркою, чи й без неї, «повар'ювати». Знайти нас при потребі міг незмінний водій єдиного санітарного автомобіля Роман Костирка.

Товариське життя в Бібрці було досить бурхливим. Душею товариства була пані адвоката Віра Дурняк, чарівна і розумна жінка, схожа на Софі Льорен. В товаристві була і п. Ірина Хирівська, фармацевт, з чоловіком – інженером, а також отець Іван, репресований греко-католицький священник з Закарпаття, що не зрікся католицизму і якийсь час служив в місцевому римокатолицькому костелі. Отець полюбляв грати у футбол і навіть у люті морози ходив без шапки. За те, що отець Іван надто дошкуляв приїжджим

обкомівським лекторам в'їдливими запитаннями та репліками і цим демонстрував їхню невігластво, а може, і за вільнодумні проповіді, йому заборонено займатися душпастирством і скеровано на посаду бухгалтера цегельного заводу. Частим гостем був доктор Дувіряк, головний лікар туберкульозної лікарні в Ланах, який гарно співав і мав, окрім лікарської, ще консерваторську освіту (два факультети – вокальний і диригентський), та його дружина – хірург Любов Вашук. Андрій Дувіряк керував місцевим хором. Бували тут і викладачі Бібрецької музичної школи. Вони здебільшого доїздили зі Львова. Та й ми, якщо не передбачалося недільне чергування, їздили на «вікенд» до Львова, а з нами – ще деякі лікарі – львів'яни. До станції Великі Глібовичі добиралися пішки (6 км, але що це значить для молодих ні!) чи принагідним транспортом, а в понеділок вранці доктор Пиріг вислав за нами Романа Костирку на «швидкій». Якийсь час я їздив до Глібович ровером, який залишав на неділю у знайомих поблизу залізничної станції.

Шосейна дорога до Бібрки була типу «царський гостинець», з нерівним кам'яним покриттям. По ній курсувало так зване «вантажне таксі» - півторатонне вантажне авто з будою, обладнане твердими лавами та входом іззаду по металевій драбинці. Трясло немилосердно, а пилюка забивала дух. На другий рік моєї праці в Бібрці від Львова до райцентру настелили асфальтове покриття і я вже їздив до Бібрки на ровері з моторчиком (предмет неабиякої гордості!), а згодом – і на мотоциклі. Звичайно ж, за умови гарної погоди.

Бібреччина, батьківщина моїх Діда і Прадіда (вони народилися в Любешці), припала мені до душі. Мальовничі лісові масиви, легко гористий терен, історичні назви сіл: Звенигород, Свірж, Шоломия (в цьому селі, за переказами, жили майстри з виготовлення лицарських шоломів). В деяких селах, зокрема в Любешці, Селиськах, Коцурові, частенько зустрічалося прізвище Кіцера. Тадей Гузар, бібрчанин, вчив мене місцевої топоніміки; різні частини Бібрки називалися: Заріка, Загора, Вусілле. Як і в попередньому місці праці, я залучився до праці районного Будинку культури. Організував концерти до різних дат, вів конференс, керував драматичним гуртком. А ще

грав на скрипці в т. зв. «колгоспному» симфонічному оркестрі. Колгоспників, щоправда, в оркестрі було небагато. Добре запам'ятався один з них, наполовину циган, що грав у перших скрипках, хоча нотної грамоти не знав, а проте вивчав свою партію з голосу, володіючи незвичайною музичною пам'яттю. В перервах поміж репетиціями грав нам з пам'яті Брамса, а ще – циганські мелодії, що звучали, як зойк душі... Поза тим в оркестрі грала інтелігенція, передусім – викладачі музичної школи, а до концертів залучали, звісно, як «колгоспників», студентів Львівської консерваторії. На всякий випадок інструктували, як треба називати для преси свою посаду: їздовий, завідувач ферми, ветеринар... Мене нарекли зоотехніком. Скільки пам'ятаю, на репетиціях та концертах грали одну-однісіньку річ: увертюру до опери Данькевича «Богдан Хмельницький».

З місцевих можновладців мені запам'ятався «товариш Омельченко», так власне його називали, а не по імені і по-батькові. Колишній партизан, а на той час – голова мі-

ської ради депутатів трудящих, козацької статури, немолодий вже чоловік, був особою своєрідною, по-народному дотепною і не дуже рахувався зі словами. А всяку розмову, також і телефонну, неодмінно розпочинав словами: «То прошу я вас дуже...». Користувався симпатією місцевих українців, з чого роблю висновок, що, як партизан, а, мабуть, і потім, не був причетний до каральних чи провокаційних заходів – про це люди, напевне, знали б. Про «товариша Омельченка» розповідали різні курйозні історії. Ось – одна із них.

Тої зими були люті морози. Зближалися вибори. Бібрка – місто, й мала висунути достойного партійця в члени обласної чи окружної виборчої комісії і повідомити його персоналії. Термін минав, а належний папір до області не надходив. Телефонувє секретар окружної виборчої комісії: «Товаришу Омельченко, це ж неподобство, ви досі не висунули свого члена...»

«То прошу я вас дуже, - незворушно відповідає Омельченко, - як же я його висуну, коли такі морози!» Телефонні розмови відбувалися че-

рез загальний телефонний комутатор і тому були «таємницями Полішинеля». Увесь райцентр реготав може з місяць.

Згодом товариш Омельченко отримав якусь посаду в обкомі профспілок. Вряди-годи телефонував мені до клініки: «То прошу я вас дуже (це було паролем-візитівкою), оце треба полікувати одного хорошого чоловіка». Особисто ми ніколи не розмовляли.

Зараз рідко буваю в Бібріці. Найчастіше – на похоронах. Згадую давні часи і...зітхаю. Де ти, юносте!

Кіцера Олександр Омелянович (нар. [24 лютого 1931](#) року в [Лупьку](#) — український медик і громадський діяч, лікар-отоларинголог вищої кваліфікаційної категорії, доктор медичних наук, [професор](#). Дійсний член [НТШ](#). 1954 року закінчив лікувальний факультет Львівського державного медичного інституту Працював отоларингологом в Любашівській, а з 1957 по 1958 рік – Бібрській районній лікарні

*Інтерв'ю підготував
Андрій Федущак*

Бібрська міська рада

Львівського району Львівської області IV позачергова сесія VIII скликання Р І Ш Е Н Н Я

29 січня 2021 року № 77

м. Бібрка

Про відмову у наданні згоди на розміщення та ведення діяльності по збиранню, зберіганню та утилізації небезпечних медичних відходів на території міста Бібрка та на всій території Бібрської міської ради

Враховуючи екологічну небезпеку та небезпеку для здоров'я людей, на основі п. 38, ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Бібрська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Відмовити у наданні згоди на розміщення на території міста Бібрка та на всій території Бібрської міської ради підприємств та нових об'єктів чи об'єктів для розміщення та утилізації відходів, сфера екологічного впливу діяльності, яких згідно з діючими нормативами включає територію Бібрської міської ради.

2. Відмовити Товариству з обмеженою відповідальністю «Інсімед» у наданні згоди на розміщення та ведення діяльності по збиранню, зберіганню та утилізації небезпечних медичних відходів на території міста Бібрка та на всій території Бібрської міської ради.

3. Контроль за виконанням рішення покласти на Бібрського міського голову.

Бібрський міський голова Гринус Р.Я.

ОФІС ГОСТИННОСТІ В «СОКОЛІ»

Відразу скажемо - то все нелегко. Але це все нам вдалося разом!

- Відреставрувати стіл бургомістра (Добра Майстерня Петруся Андрія)
- Створити Офіс гостинності (ЄВРОРЕГІОН "КАРПАТИ - УКРАЇНА")
- Створити Кімнату Бургомістра (Львівська обласна рада, міська рада Бібрки і Edem Resort Medical & Spa + Ivan Shchurko, який загалом і в деталях придумав її ідею з знайшов її легенду, і тепер то все береже в чистому і суворому каноні Бо це теж важливо!
- Лекторій, з чудовими кріселками, які зібрали всі ми, а особливо старалася їх надбати Ганна Гаврилів. За надписи і малюнки на них - дякуємо Світлана Жук.
- Сходи і все то є проекти Спадщина.UA / Heritage.UA!

У нас є такий чат у месенджері. Він називається «Сокіл ЯДРО». Там саме ті люди, яких ми найчастіше позначаємо у дописах.

Іван Щурко, Анатолій Гурин,

Hanna Havryliv, Оксана Довгаль, Anna Gerych, Stanislav Klosovskyi, Марта Гурин.

Однак сьогодні нам дуже хочеться подякувати кожному з Вас за фінансову і психологічну підтримку, за допомогу в толоках і організації різних подій та акцій для «Сокола», за поширення інформації і дружбу, і Бібрській міській раді за розуміння важливості проекту і співпрацю!

Це тільки початок змін! Працюємо далі!

Головне, що нас всім вже є де зібратися не тільки на толоку (вони ще будуть), нам є де вас прийняти, у нас є справжня початкова точка всіх [#мандрівсокільських](#).

[#далібуде](#)

БФ «Спадщина.UA»

ЇХ ЖИТТЯ БУЛО НЕДОВГИМ, А ПОДВИГ СТАВ ВІЧНИМ

Коли ми думаємо про волю України, ми згадуємо її історію. Згадуємо сторінки, які істотно вирішили з'єднання усіх українських земель в одну Соборну Українську державу. Згадаємо сторінку нашої історії, за яку вмирили кращі сини України у святім бою під Крутами. У січні ми згадуємо подвиг непохитного політичного діяча ХХ ст. Степана Бандеру. Наша країна дала світові багато імен, що народились і творили незалежну Україну.

27 січня в Народному домі м.Бібрки, у творчій вітальні, відбувся вечір-пам'яті «Їх життя було недовгим, а подвиг став вічним».

Художній керівник Наталія Свіжак зі своїми юними артистами відтворили у пам'яті сторінки бою під Крутами, які зіграли Дмитро Цветков, Христина Гірняк, Юлія Наконечна, Назар Пискір.

Історію не можна повернути на-

зад, 300 юнаків— студентів, гімназистів—стали на захист України.

У Києві на Аскольдовій могилі поховали їх. А день 29 січня 1931 року став Всеукраїнським святом.

Присутнім на вечорі та учасникам драматичного гуртка подякувала начальниця відділу культури Люся Сурмач.

Любімо нашу Україну, пам'ятаймо славні сторінки історії. Нехай ця пам'ять залишиться навіки.

Всі присутні виконали урочистий величний Гімн України

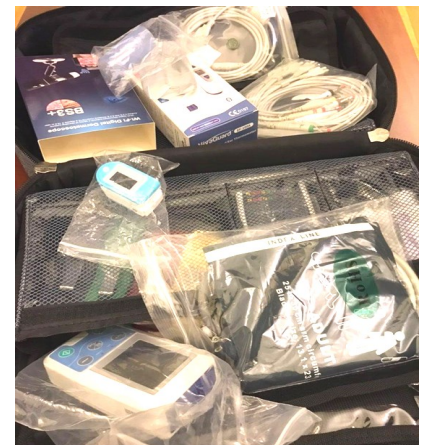
*Художній керівник НД м.Бібрки
Наталія Свіжак*

КНП "ЦПМСД" Бібрської міської ради від Львівської обласної державної адміністрації отримало **програмно-апаратний комплекс для телемедицини IDI-S2GO**. Отримання даного програмно-апаратного комплексу для телемедицини завдячуємо Виконавчо-

му комітету Бібрської міської ради, а також активній позиції директора - уже покійного Гориня Олександра Степановича.

У програмно-апаратний комплекс для телеметрії та телемедицинного консультування входять портативний ЕКГ, вимірник артеріального тиску, пульсоксиметр, спірометр, безконтактний термометр, дерматоскоп, цифрова оглядова камера та планшет для зберігання та передачі даних.

За допомогою цього обладнання лікар може на дому обстежити пацієнта, результати отримує миттєво на портативному комп'ютері, опісля робить первинні висновки щодо подальшого лікування. Окрім того, результати обстеження

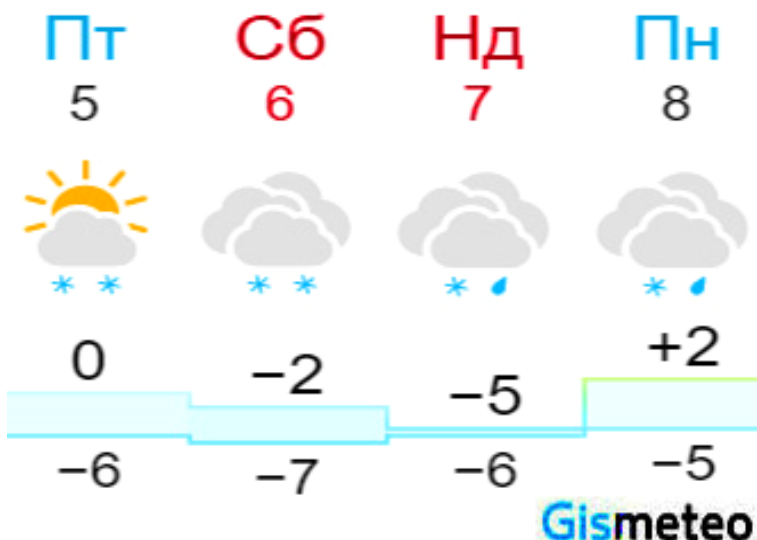
можна надіслати онлайн вузькопрофільному фахівцю, наприклад, дерматологу, і той відповідно аналізує стан здоров'я пацієнта.

ОГОЛОШЕННЯ

Здається в оренду приміщення 16 кв.м., (I-й поверх) за адресою: м. Бібрка, вул. Тарнавського (приміщення «Укрпошти»)

Ціна договірна.

тел.093 340 3379

ДО УВАГИ ВІР'ЯН

Розклад служб у церкві Покрови Пресвятої Богородиці м. Бібрки:

П'ятниця, 5.02

- 07:00 Сповідь

- 08:00 Свята Літургія на всяке прохання

Субота, 6.02

- 08:00 Свята Літургія за упокій

- 18:00 Вечірня

Неділя, 7.02

- 08:30; 11:00 Свята Літургія

м. Бібрка, 81 220 вул. Торгова 2
e-mail: bibrskivisti@gmail.com

Реєстраційне свідоцтво:
Серія ЛВ № 807/60

Засновник:

Бібрська асоціація депутатів першого демократичного скликання
Газета «Бібрські Вісті»

Редакція залишає за собою право редагувати матеріали та змінювати їхню назву.

Рукописи не повертаються

Передрук матеріалів опублікованих у газеті дозволяється лише за письмового погодження редакції.

За зміст і достовірність статей відповідають автори.

Редакція не завжди поділяє позиції авторів.

Тираж: 600.

Друк: самостійно.

ПОШИРЮЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

<http://www.bibrka-rada.gov.ua/informatsiyi-resursy-mista.html>